

květen 5/2014
časopis krajanské rodiny v New Yorku

ZVON
2014

SANTO
GIOVANNI PAOLO II
ROMA 27/04/2014

Joannes Paulus PP. II

Anděl NAPLNĚNÍ

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

Naplnění má v češtině různý význam. Toužíme po splnění svých přání a tužeb, ale zároveň víme, že žádný člověk není s to naplnit naše nejhlubší touhy. Milujeme-li někoho, cítíme sice, že jsme zcela naplněni jeho láskou, ale současně v nás roste touha po absolutní lásce, po absolutním bezpečí, po absolutní opoře. Žádný člověk nám však nic absolutního poskytnout nemůže. Odedávna volali lidé na pomoc anděly, když prosili o vyplnění svých přání. Věděli, že si sami všechno splnit nemohou. Na nové šaty nebo nové auto stačí mít dost peněz na svém kontě. K našemu přání po vydařeném přátelství, po zdraví, po vhodném pracovišti, potřebujeme ovšem anděla naplnění. To všechno závisí na mocnostech vyšších než pozemských. Proto se každý rád obrací ke svému andělu, aby při něm stál a splnil mu to, po čem celým svým srdcem touží.

Splnit znamená také provést a uskutečnit. Kéž tě anděl naplnění posílí, abys uskutečnil to, co sis předsevzal. Určitě ti neprospěji, budeš-li ve své činnosti polovičatý, jestliže něco začneš a nedokončíš. To platí už o údržbě tvého domu. Nic není horšího než napůl zrenovovaný pokoj, který není hotový nikdy. Platí to o tvém dopisu příteli či přítelkyni, který jsi právě započal. Nedokončený dopis tě jen zlobí. Potřebuješ anděla naplnění, aby ti dal sílu k důslednosti. Teprve potom se můžeš pustit do nového projektu s novou silou. Ze započatých, ale nedokončených věcí na tebe padá malomyslnost. Z pouhých zlomků se natrvalo žít nedá. Toužíš přece po tom, aby něco bylo dovršené - celé.

A to je další význam slova naplnění: dovršení. V řečtině souvisí dovršení s výrazem “telos”, což znamená konec, cíl, celost, celistvost, dovršení, dokonalost. V Janově evangeliu je tímto slovem charakterizována láska Ježíše Krista: “Miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce” anebo jak říkají jiné překlady “až do krajnosti” či “měrou nejvyšší” (Jan 13, 1). Před svou smrtí na kříži vydechne: “Dokonáno jest” (Jan 19, 30). Tento výrok připomíná větu, kterou se uzavíralo posvátné dění při mysterijních kultech. Dovršení tu znamená zasnění do tajemství Boha. Jen Bůh je dovršený, dokonalý. Prohlásíme-li o někom, že žil plným životem, že prožil “plnost svých dnů”, máme na mysli, že se podílel na plnosti Boha, na dovršení, které daruje jen Bůh.

Kéž tě anděl naplnění uvede do tajemství dovršení a tím i do tajemství Boha. Ve všem, co dokonáš, září cosi z dokonalosti, která je v Bohu. Začneš tušit, co znamená “celý, celistvý” život. Leckdy míváš

dojem, že se tvůj život skládá jen z mnoha zlomků, které ty nikdy nezcelíš. Židovští mystikové došli ve své zbožnosti a při výkladu vlastního utrpení ke zkušenosti, že “jen zlomené srdce je srdce celé”. Anděl naplnění ti ukáže, že se ono množství zlomků tvého života zcelí, že vznikne dokonalá celistvost tvého života, který bude naplněn a dokonán. Už nebudeš zmítán různými potřebami přáními, budeš celý, naplněný. Anděl naplnění v tobě zacelí vše, co se rozbilo, a dovede k dokonalosti všechna torza. Splní tvou nejhlubší touhu po sjednocení, po dovršení.

John Paul II and John XXIII

were canonized at the Vatican on Sunday April 27, 2014 by Pope Francis.

John Paul II (picture first page) is remembered for helping to bring down communism and for inspiring a generation of Catholics. Many now call him “The Great,” only the fourth pope to have earned the moniker. And while much of the crowd’s focus will be on the Polish pope’s remarkable achievements, Pope John XXIII — known as the “Good Pope” for his kindhearted nature — was no less revolutionary.

Pope Francis bypassed the second miracle typically required for canonization for John XXIII, declaring that he deserved the honor for having convened the Second Vatican Council.

JEDNODENNÍ POSTNÍ DUCHOVNÍ obnova pro náš děkanát byla organizována ve vedlejší farnosti Sv. Margarety. Kolem padesáti účastníků se sešlo v původním starém kostele, který byl proměněn na víceúčelovou halu. Vedle kněží zde byli jáhni, katecheté a další. Celkem nás bylo kolem 50. Hlavní promluvu měl Rev. Msgr. John J. Strykowski, STD, rektor katedrály sv. Jakuba. Mluvil věcně a velmi poutavě. Nejvíce mě zaujala část, ve které vysvětloval prožívání doby postní - tu kterou jsme nedávno ukončili. Volně bych rád přetlumočil jeho promluvu i Vám, milí čtenáři.

Každý z nás procházíme v životě různým údobím. Někdo zrovna právě teď prožívá Velký pátek – bolest, kterou musí nést. Ztráta někoho blízkého, nemoc, která se nedá vyléčit. Komplikace v rodině, nedorozumění, stáří. Jsou celé země, které procházejí Velkým pátkem, Ukrajina, Sýrie, mnohé země v Africe.

Na druhou stranu mnoho z nás prožívá Velikonoční neděli. Radost z narození dítěte, plánování svatby. Úspěch v zaměstnání, radost z dětí, které udělaly zkoušku, sportovní úspěchy...

Mnozí z nás však zrovna teď prožívají obyčejné dny, kdy se nic zvláštního neděje, jenom koloběh práce a obyčejné starosti o rodinu...

Jako křesťané tvoříme společenství lidí. Sv. Pavel dodává,

že nejsme “jenom” společenstvom ľudí, ale tajným telom Kristovým. Jsme údy Kristova tela a on je naše hlava. Jsme živý organismus. Cirkve nám nabízí určité dny - kdy spoločne se všemi křesťany na celém světě prožíváme radost a nebo bolest naší “hlavy” Ježíše Krista. Tak můžeme spolu se všemi křesťany prožívat dobu postní - postit se, dávat almužnu, truchlit nad svými hříchy, modlit se, konat pokání, vidět Krista jak mnoho pro nás z lásky vytrpěl... Spojit své utrpení s utrpením Kristovým. Takto ve spojení se všemi křesťany tvoříme obrovskou sílu, která nejenom promění nás jednotlivce, ale celý svět. Tolik Rev. John.

Milí čtenáři, teď prožíváme spolu s celou církví dobu velikonoční - Pán Ježíš zvítězil nad mými hříchy a i nad mou smrtí. Mohu se tedy radovat spolu se všemi - i když možná někteří z Vás prožíváte svůj Velký pátek.

PŘEJI VÁM HEZKÝ čas strávený s časopisem ZVON.

Fr. Antonín

Rok Sedembolestnej Panny Márie

Rev. Martin Kertys

Tretia bolesť Panny Márie,

keď hľadala strateného Ježiša v Jeruzaleme,

Evanjelista Lukáš hovorí: „...keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježíš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nebadali. Nazdávali sa, že je v sprievode. Prešli deň cesty a hľadali ho medzi príbuznými a známymi. No nenašli. Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali. Po troch dňoch ho našli v chráme“ (Lk 2, 42-46).

Po návrate z egyptského vyhnanstva Svätá rodina nachádza trvalejšie a pokojnejšie miesto, pokojnejší život v Nazarete, život, ktorý evanjelium úmyselne zahŕňa mlčaním. Navonok sa v Nazarete nedeje nič mimoriadne. Svätá rodina žije, tak ako žijú temer všetky rodiny na svete. Až naraz jedenásť pokojných rokov s Ježíšom prerušila udalosť: trojdňové bolestné intermezzo. Tri dni z jedenástich rokoch by mohli ostať takmer bez povšimnutia, keby neprinášali osobitné Božie znamenie a keby neboli pridali ku dvom predošlým mečom tento tretí.

Chlapec Ježíš dovŕšil dvanásť rokov. Tým vstúpil pod "jarmo zákona". Aj tu sa Svätá rodina podriaďuje zákonu ochotne, tak ako pri obetovaní. Traja pútnici z Nazareta vstupujú do jeruzalemského chrámu. Zúčastňujú sa na všetkých slávnostiach, pobožnostiach a obetách. Až potom, keď sa slávnosti skončili a oni sa vracali domov, po jednom dni

cesty prišlo k nečakanému prekvapeniu: Ježiša niet! Ani medzi príbuznými, ani medzi známymi. Aj pre najpriemernejšiu matku je strata dieťaťa ťažkou ranou. A je známe, že čím väčšia je láska, tým väčšia je bolesť, keď sa láska zraní. Neostáva im nič iné, len sa vrátiť tou istou cestou, hľadať, vypytovať sa a trpnúť. Nikde ani stopy, nikde nijaká odpoveď. A z hodiny na hodinu sa úzkosť stupňuje. Nemohli vedieť, že to budú len tri dni, tri veľmi ťažké dni, ale že im predsa len bude koniec. Nemohli nijako vylúčiť, že by to mohlo byť aj navždy. Samé otázky, pochybnosti, neistota. A tak matka ostáva pribitá na kríž neistoty a úzkosti. Hľadajú všade: medzi pútnikmi, medzi príbuznými a nakoniec sa vrátia do chrámu. Kam sa napokom utieka človek vo svojej biede, keď sa už pokúsil o všetko? Len jedno vie Matka celkom isto: jej syn je aj Božím Synom! Ako rozumieť tomuto tajomstvu? Milovať a nemôcť porozumieť je veľké trápenie.

Hovoriť matke, že už niet nádeje, nemá zmysel. Je to reč, ktorej ona nerozumie. Keď už nikto nedúfa, ona ešte áno. Pri ostatných bolestiach Panna Mária mlčala. Táto sa prejavila aj navonok, slovom miernej výčitky: „Syn môj, prečo si nám to urobil?“ Bolesť tu prekročila úsilie mlčať. Jej syn Ježiš Kristus bude raz volať na kríži: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Ale teraz, omnoho skôr, volá jeho matka: „Syn môj, prečo si ma opustil?“ Strata Ježiša pribila jej dušu na kríž a jej volanie anticipuje Ježišovo volanie na kríži.

Môže nás prekvapiť, že Panna Mária si pýta vysvetlenie "prečo". Stvorenie sa pýta Stvoriteľa. Keď išlo o Božie plány, P. Mária si len raz pýtala vysvetlenie, a to pri vtelení: „Ako sa to môže stať?“ A potom už nikdy viac. Prečo práve teraz? A to verejne! Pán Ježiš chcel, aby verejne, pred učencami v chráme potvrdila svoje materinské práva, že je matkou Božieho Syna.

„Prečo ste ma hľadali?“ To, čo im Ježiš odpovedal, vlastne nie je odpoveď, lebo nevysvetľuje, nevyjasňuje, neodstraňuje meč. Ale oni nerozumeli jeho odpovedi. Ako ho mohli nehľadať? Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci. Aj toto slovo, ktorému nerozumela a ktoré malo podobu meča.

Stratiť, hľadať, nájsť, ale už iného: to sú tri hrany meča v srdci. Po troch dňoch ho našla. Teraz je jeho matkou dvakrát, lebo jej ho Boh daroval druhýkrát. Aj otec miluje márnotrátneho syna viac, keď sa vrátil. To je nový druh lásky, do ktorej vstúpila bolesť a potom radosť. Meč však ostal.

Betlehem, Nazaret aj Kalvária majú svoje trápenia. Ale tam vždy bola Panna Mária spolu s Ježišom. V Písme len dvakrát ostáva bez Ježiša: po tieto tri dni a potom, keď sa vracia od jeho hrobu. Pre veriaceho

kresťana, a najmä pre toho, kto sa zasvätil Bohu (kňaz, rehoľník), nemalo by byť väčšej bolesti, ako ostať bez Ježiša.

Panna Mária a svätý Jozef sa vracajú s dvanásťročným Ježišom do Nazareta. Dlho budú žiť v tichom závetrí pokoja. Až do svojho tridsiateho roku sa Ježiš už od nich nevzdiali. Týchto osemnásť rokov pokojného, nesmierne šťastného života je potrebných na to, čo bude nasleduje potom. Ale tie tri meče predpovedané Simeonom predsa uviazli v srdci.

Sedembolestná, prosíme ťa!

Aby sme nikdy nestratili Ježiša dobrovoľným hriechom!

Aby sme ho nestrácali z dohľadu pri svojich všedných prácach a záujmoch!

Aby rodičia, ktorí "strácajú" svoje deti ich neprestali hľadať, hľadať s bolesťou na mylných cestách, aj keď nateraz ich deti nie sú v chráme!

Mariánsky rok Sedembolestnej Panny Márie 2014 vyvrcholí púťou do *Národnej Baziliky Nepoškvrneného počatia vo Washington DC*, kde sa bude konať slávnostná slovenská sv. Omša

v nedeľu **14. Septembra 2014 o 11.00 hod.** v dolnej krypte baziliky pri príležitosti sviatku Sedembolestnej Panny Márie.

Jubilejný rok práve v tento deň vyvrcholí zverením sa pod ochranu Sedembolestnej Panny Márie.

*May 11
Mother's Day*

*Milé maminky,
všetchno nejlepší
k Vašemu svátku*

*za všechny děti
přeje
Fr. Antonín*

10 Things Pope Francis Wants You to Know

John L. Allen, JR

Tato malá knížečka nám podává srozumitelně deset věcí, které chce papež František zdůraznit ve svém pontifikátu. Autor knížky John Allen, Jr., je vatikánský zpravodaj pro CNN, spisovatel a korespondent pro *National Catholic Reporter*. Píše o hodnotách, vizích a také poselství, které má papež pro nás. Jsem rád, že můžu sdílet myšlenky této krásné knihy s Vámi.

Fr. Antonín

NEVER GIVE IN TO PESSIMISMUS

ESPECIALLY AGAINST THE backdrop of what had unfolded in Rome in the run-up to the 2013 conclave, the positive energy generated by the election of Pope Francis struck most observers as nothing short of a minor miracle.

Shortly after Benedict XVI's stunning resignation announcement on February 11, 2013, the Italian media were full of reports about a secret dossier prepared for Benedict XVI about the massive Vatican leaks scandal, which, according to these reports, included sinister allegations about a "gay lobby" undermining the system from within. Although those reports were repeatedly dismissed as fantasies, they nevertheless revived memories of the leaks affair and the impressions of disarray and infighting it generated. The drumbeat of bad news was compounded by the resignation of Keith Cardinal O'Brien in Scotland amid charges of sexual misconduct, which he acknowledged. Most media agencies suggested that these developments had "cast a shadow" over the conclave, accenting the massive salvage operation awaiting whoever would step into the papacy. All that, however, seemed like yesterday's news when the smiling, humble Pope Francis met the world. Over the next few days, whatever cloud had hung over the Vatican seemed to lift, as Francis continued to impress the world with his graciousness and simplicity.

In the homily for his inaugural Mass, Francis said that sharing a message of Christian hope is a way "to let a shaft of light break through the heavy clouds." Many observers would say the promising start to his papacy has been just such a shaft of light, seeming to point the Church toward a fresh new horizon.

To be sure, there are challenges aplenty awaiting Francis as he navigates the transition from style to substance. No doubt there will be

new controversies and new media firestorms to put out as things develop.

In his early days, however, Francis seems to profile as a great apostle of hope, leading an institution where the case for hope seemed tough to make not so long ago.

In his March 2014 remarks to cardinals Francis emphasized that a capacity to radiate hope is part of the gospel mandate for followers of Christ.

“Let us never yield to pessimism... let us not yield to pessimism or discouragement,” he said.

“Let us be quite certain that the Holy Spirit bestows upon the Church, with his powerful breath, the courage to persevere and also to seek new methods of evangelization, so as to bring the gospel to the uttermost ends of the earth.”

In a 2012 interview with the Italian magazine *30 Giorni*, then-Cardinal Bergoglio argued that the fruit of hope is “apostolic courage,” meaning the willingness to transmit the gospel everywhere and always.

Hope, he said, gives Christians courage to persevere in “giving [the faith] to that man and to that woman for whom it was bestowed. Giving them the beauty of the gospel, the amazement of the encounter with Jesus... and leaving it to the Holy Spirit to do the rest.”

Francis returned to that theme on March 14, 2013.

“Christian truth is attractive and persuasive because it responds to the profound need of human life, proclaiming convincingly that Christ is the one Savior of the whole man and of all men,” he said. “This proclamation remains as valid today as it was at the origin of Christianity, when the first great missionary expansion of the gospel took place.

“Dear brother cardinals, take courage!” The pope said. In all honesty, one suspects he wasn’t just thinking of the cardinals, but all of us.

Aforismy Pavel Kosorin

"Pomáhej druhým nést jejich břemena, ale nedotýkej se jejich křížů."

"Být svatý neznamená stavět hráz hříchu, ale nechat se unášet proudem Boží lásky."

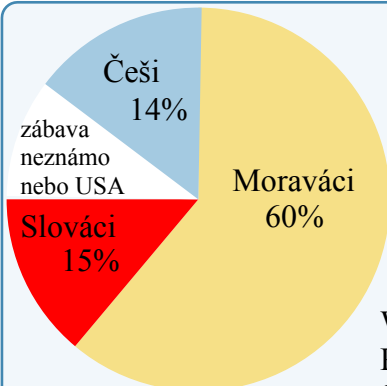
"Duch svatý ukazuje cestu těm, kteří jdou. Nikoliv těm, kteří sedí."

Obraz Panny Marie Hostýnské v New Yorku

V minulém období na obraz přispěli:

Petr a Mária Wolf, Vladimír Bro-
tánek, Jan a Marie Tomeček, Frank Fiala,
Josef A. Kocab, Gustav a Slávka Ulč,
George a Hedvika Kratky, Msgr. Emil
Wcela, Stanislav a Marta Kotyza, Tino a
Petra Hammid, Miroslav Kašpar, Elen
Samek, Zdenka Rinus, Růžena Bunžová.

Příspěvky podle národnosti
(celkem částka 100% = 9 862 dolarů)

Celkově se na zaplacení obrazu Pan-
ny Marie Hostýnské podílí 30 rodin a
jednotlivců, kteří dohromady přispěli částku
9 862 dolarů. V této sumě je také výtěžek z naší masopustní zábavy 497
dolarů. Celkové náklady na obraz činí 25 000 dolarů.

Pro vaši informaci - 6 krát jsem přijal dar 1000 dolarů
14 krát jsem přijal dar 100 dolarů a více
10 krát dar do 100 dolarů.

Všem dárcům mnohokrát děkuji a prosím o příspěvek další
čtenáře. Pokud se chcete zapojit a pomoci, šeky napište na:

Czech Catholic Mission in NYC

do **memo** části: Panna Maria Hostýnská

Všechny Vás srdečně zvu na posvěcení nově opravené konkate-
drály sv. Josefa v Brooklynu, kde je náš obraz Panny Marie Hostýnské.
Mše svatá zde bude 13. května 2014 v 7.30 pm.

Adresa kostela: St. Joseph Co-Cathedral
856 Pacific St.
Brooklyn, NY 11238

další informace najdete na www.zvon.info

Fr. Antonín

25.000
zbývá 60.5% 15.138
9.862 - 39.5%

Mše svatá ve Washingtonu, D.C.

4. května 2014 bude mše svatá v Národní svatyni

Immaculate Conception v české kapli

Panny Marie Hostýnské.

začátek v 12.15pm

Všichni jsou srdečně zváni oslavit vzkříšeného Ježíše Krista

ZEMŘELI:

Dr. George Gros se narodil 31. prosince 1924 ve Varšavě v Polsku, kde jeho otec dr. Jan Gros, byl prvním československým velvyslancem v Polsku. Jeho starší bratr Miroslav, který byl poslán do Německa na nucené práce, zemřel při náletu spojenců za II. světové války. Po obnovení českých univerzit v roce 1945, začal studie na Karlově univerzitě, kde v roce 1949 dostal doktorát obojího práva. Ihned přešel hranice z komunistického Československa do americké zóny. Po krátkém čase emigroval do Austrálie. Po deseti letech dostal nabídku z Yale University na další studia, kde dostal další doktorát z mezinárodního práva. Oženil se s Blankou v New Yorku a potom přednášel dva roky mezinárodní právo na Singapore University. Při návratu do Ameriky se stal profesorem a 18 let pracoval v St. Mary's University v Texasu. Roku 1980 dostal nabídku, aby se stal asistentem v Library of Congress a tam pracoval svědomitě a pečlivě až do výslužby v roce 2005. Dr. Gros s manželkou Blankou byli velkými podporovateli českého katolického společenství ve Washingtonu a v New Yorku. Jeho žena zemřela v roce 2006 a dr. Gros zemřel v pondělí 14. dubna 2014 v nemocnici INOVA, Fairfax, VA. Byl zpopelněn a ostatky budou převezeny paní Ing. Evou Volšickou do Prahy, kde budou uloženy po církevních obřadech do rodinného hrobu na Olšanském hřbitově. Připomeňme si žalm 21, 11 – „On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách.“ Requiescam in Pace.

George J. Svejda, Ph.D.

Miloslava Hyvnar “Mila”, age 86, of University Hts. Ohio, passed away peacefully on March 23, 2014. She was the beloved wife of 52 years to the late Vaclav Hyvnar. Loving mother of her daughter, Ludmila, and son, John. She was the sister of Stepanka Svobodova, living in the Czech Republic. Mila was very active in the Czech community. She served as the editor of the Czech daily, *Novy Svet*, for over 12 years and was also the President of the Czech Committee of Greater Cleveland. As voted her to bring freedom to her native country and to the rest of the Eastern Europe from the yoke of communism.

Eternal rest grant unto her, O Lord. And let perpetual light shine upon her. May she rest in peace.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli: Marek Henry, Pat a Ed Babor, Simona Kostka, Elen Samek, Anna Hlavatá, Věra Kolasa, Helen Hlinka, Frank Fiala, Zdenka Jarosova, Kopecky, Vlasta Seibert.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci květnu:

Zuzana Miriam Sykora 5. května, Alena Adamcová 6. května, Dominika Sikorjak 7. května, Gabriela Lehmová 8. května, Anna Fojtíková 9. května, Petr Dostálek 10. května, Marie Tomečková 10. května, Ida Spiskova 10. května, David Zeman, MD 12. května, Jana Fojtíková 18. května, Miroslav Zavadil 21. května, Ingrid Chybíková 25. května, Michelle Krska 28. května.

úmysly mší svatých v měsíci květnu 2014

datum	úmysl	dárce
5-04	Za + Dr. Josefa Vymazala st.	rodina Hnízdova
5-07	Za popraveného brig. gen. Františka Krátkého a + manželku Marii Krátkou	Jiří a Hedvika Krátkých
5-10	Za + Martina Krále	manželka a děti
5-11	Za naše maminky Mother's Day	
5-12	Za + Martina Krále	Anna Benáček
5-14	Za + rodiče, prarodiče a bratra	Jiří Glos
5-17	Za přežití po mrtvici a další ochranu pro Jiřího Krátkého	manželka a dcery
5-18	Za + rodiče	Elen Samek
5-20	Za + staříčky Pončíkovy a čtyři syny	rodina Kocurkova
5-21	Za zdraví pro maminky z obou stran	rodina Hnízdova
5-25	Za + bratra Jozefa F. Kasandra	Irena Vesela
5-28	Za + Dr. Evu Volšickou a rodinu	Jiří Glos
5-29	Za + manžela Václav a Seiberta	Vlasta Seibert

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

šeky na podporu pro časopis a missi: Czech Catholic Mission in NYC

na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am

v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102

příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek,

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Koncil v Tridentu (1545 - 1563)

19. ekumenický
koncil

Martin Luther (1483 - 1546) byl kněz, teolog, učil na universitě ve Wittenbergu. Patřil k řádu augustiniánů. Protestoval proti formě kupování odpustků - a tím zajišťování spásy. Shrnuto do jedné věty - ne moje aktivita, ale Boží milosrdenství mě zachrání. Bůh nám dává ospravedlnění. Luterových "95 tezí" daly podklad, nejdříve k diskuzi a potom k rozdělení církve - vedly k svolání koncilu v Tridentu. Papež Pavel III. svolal nejdříve koncil do Mantua (1537), město se ale bálo nákladů na koncil a odmítlo. Po několika nezdárných pokusech svolat koncil v jiných městech nakonec papež svolává koncil do města Trent (Trident). Koncil byl zahájen 13. prosince 1545. Začátek nebyl slavný, co se týká účasti - jenom 31 biskupů. Současně probíhaly diskuze o reformě a o základech učení církve. 8. dubna 1546 byl vydán dokument - Bůh se nám dává poznat v "Písmu svatém" a také v "Tradici". (Protestanté uznávají jenom Písmo svaté - jako jediný zdroj božího zjevení). Dále koncil potvrdil, které knihy patří do bible - 46 Starý zákon, 27 Nový zákon. Další dokument vyšel 17. června 1546 - následkem hříchu prvních lidí člověk ztratil nesmrtnost, milost a je nakloněný ke hříchu. Křtem člověk znovu dostává Boží milost, ale náklonnost ke hříchu zůstává. V dalším dokumentu se deklaruje - jenom Bůh může ospravedlnit člověka, ten se však může připravit na ospravedlnění.... 3. března 1547 byl odsouhlasen dokument týkající se svátostí. Všech sedm svátostí bylo ustanoveno Kristem a jsou platné (ex opere operato), i když udělovatel (kněz) není ve stavu milosti. Koncil byl přerušen 1548. 1551 znovu otevřen. Definiuje skutečnou přítomnost Kristovu v eucharistii. 1552 koncil opět přerušen. V lednu 1562 byl koncil znovu otevřen. Kněžství je definováno jako svátost a biskupové jsou nástupci apoštolů. Byl schválen systém seminářů, kde se vychovávají kněží. Poslední setkání koncilu bylo 3. - 4. prosince 1563.

Papež Pavel III.
*1468 + 1549

Martin Luther